

båge og saa alligevel som den sidste ærede Taler (Alfred Christensen) hævde deres Principper i Fremtiden. Men skulde Ændringsforslaget ikke blive taget tilbage, vil jeg bede Tingets øvrige Medlemmer stemme mod det. Det var Synd, om man vedtog det og berøvede de Folk, der nu paa denne Maade faar Støtte, disse Penge.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Jeg tror ikke, at Forslagsstillerne vil føje det ærede Medlem i at tage Ændringsforslaget tilbage. Hvad det høje Ting vil gøre, bliver saa en Sag for sig. Naar Staten anvender Bekostninger til Fremme af og Støtte for Fiskeriet, er det ogsaa ganske naturligt, at de Indtægter, der flyder af Overtrædelser af Fiskerilovgivningen, gaar ind i Statskassen. Naar det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) talte saa hjerteligt for de Enker og de umyndige, som faar Del i disse Bøder, vil jeg sige, at man naturligvis kan anvende den Slags Argumenter, men det forekommer mig, at de ikke er meget dybtgaaende. Dersom man i al Almindelighed lod Enker og faderløse gaa for Lud og koldt Vand, og det kun var Fiskere, der var i Stand til at række dem en hjælpende Haand, kunde jeg se bort fra Principperne og lade Understøttelseskasserne beholde disse Penge, men vi har jo en Institution, der er fælles for hele Landet, Hjelpekasserne, og jeg finder ingen Grund til at stille Fiskerne anderledes i dette Forhold end andre Smaakaarsfolk, som søger Hjelpekasseunderstøttelse. Vi har ved vort Ændringsforslag ønsket at gøre Fiskerne lige saa interesserede i Hjelpekasseinstitutionen som andre.

Munk-Poulsen: Jeg har ikke talt for at sætte Følelser i Bevægelse. Jeg vil gøre den ærede sidste Taler opmærksom paa, at da enkelte af disse Understøttelsesforeninger blev oprettet, var der ikke noget, der hed Hjelpekasser, og disse Understøttelsesforeninger har, saa vidt jeg har forstaaet, gjort mangan god Gerning, idet de ikke alene har holdt Folk fra Hjelpekasserne, men ogsaa fra Fattigvæsenet. Disse Understøttelsesforeninger har deres Indtægter i Kraft af den bestaaende Lovgivning, og saa længe vi endnu ikke

er naaet til, at alle Bøder ellers gaar i Statskassen, saaledes at Fiskerilovgivningen var den eneste, der dannede en Undertagelse, behøver vi ikke at reformere paa dette Punkt.

Vilhelm Rasmussen: Naar vi skal vedtage en ny Lov for Fiskeriet, er det om at gøre, at det bliver en Lov, der betegner et Fremskridt, og det vilde være beklageligt, om der under Behandlingen indsneg sig en Paragraf, som betød et Tilbageskridt. Det er Tilfældet, forekommer det mig, med det Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Fredningstiden for de værdifulde Fisk Laks og Ørred skal indskrænkes, saaledes at den begynder 10. November i Stedet for den 1. November. Jeg forstaaer naturligvis meget godt de ærede Medlemmer, som har stillet dette Ændringsforslag og gennem Ordføreren motiveret det; de har stillet det med det meget prisværdige Formaal, at der skal fanges de flest mulige Fisk. Spørgsmaalet er imidlertid, om det er den eneste Opgave for vort Fiskeri, og dernæst, om det ogsaa vil lykkes at fange de flest mulige Fisk, i dette Tilfælde Laks og Ørred, ved, at man lader Fredningstiden begynde den 10. November. I den Anledning vil jeg gøre de ærede Medlemmer opmærksom paa, at det ikke alene gælder om at fange de flest mulige Fisk, men — hvad jeg ogsaa gjorde opmærksom paa ved første Behandling — det gælder tillige om at fange de bedst mulige Fisk, og det har sin Betydning ved Overvejelsen af, hvad det er rigtigt at stemme for i denne Sag. Man maa nemlig være paa det rene med, at Laks og Ørred, som er i høj Grad drægtige og samler sig udenfor de ferske Vandes Munding for i Løbet af nogle faa Dage at gaa op, ikke hører til de bedste Fisk, thi de er i den Grad med Hensyn til Kødets Beskaffenhed mærkede af, at de er i høj Grad drægtige, at de er en mindre værdifuld Handelsvare, end den samme Fisk er paa det Tidspunkt, da de ikke er fulde af Rogn og hanlige Forplantningsstoffer. Men dertil kommer, at det heller ikke er sikkert, men tværtimod i højeste Grad tvivlsomt, at man opnaar at fange de flest mulige Fisk ved at flytte Fredningstiden fra den 1. til den 10. November. Her staar tilsyneladende Enkeltmands-Interesser overfor det hele Samfunds; thi de